

Lars-Gunnar Norberg : Etanol har blivit ett mantra utan sansad diskussion

<http://www.vk.se/Article.jsp?article=110676>

Plötsligt är miljöfrågorna högst upp på dagordningen. Allting annat kommer i skymundan. Som om det vore något nyupptäckt problem. Beslutsfattare verkar tagna på sängen.

Äntligen får miljön den prioritet den förtjänar, tycker de flesta. Det är på tiden. Nu måste vi handla innan det är för sent. Få verkar beakta att det finns risker med detta överskuggande intresse. Att det fattas fel beslut. Att konsekvenser förbises. Att effekterna döljs av måttet på handlingskraft.

Förnyelsebar energi är tidens lösen. Etanol har blivit ett mantra. Det förnyelsebara inslaget har fått sådan magisk kraft att själva ordet lyser upp lösningens väg. Någon riktigt sansad diskussion om varifrån etanolen ska komma förekommer knappt. Det verkar inte spela någon roll om det är från skogsprodukter, rester från vinproduktion, sockerbeter eller från speciellt odlad energi gröda.

Inte heller förefaller det ha någon betydelse om etanolråvaran ska framställas speciellt för ändamålet eller om den ska framställas av sådant som finns ändå.

Hur dessa råvaror ska produceras och med vilka energiinsatser de ska uppkomma verkar inte heller bedömas med förnufts värden.

Om energinettet blir obetydligt eller till och med negativt hör man inte mycket av. Det enda som gäller är att uppnå oberoende av nutidens fossila miljöproblem, oljan, och därmed förhoppningsvis komma till rätta med det man tror den förorsakat. Då och då framskymtar det att etanolen rent av är ett sämre drivmedel med högre bränsleåtgång som ofrånkomlig effekt men det förbises utan vidhängande protester.

Rätt som det är kommer någon med idén att Sverige skulle kunna bli exportör av förnyelsebar energi, eller hållbar energi som somliga föredrar att kalla den. Segern är vår!

Är inte detta bra, kan man undra? Var det inte hit vi ville komma? Komma bort från det ensidiga beroendet av oljan in i ett energisnålare bruk? Ja visst, tanken är rätt tänkt och på rätt väg.

Men det räcker inte. För att kunna göra bestående resultat måste vi våga tänka i helt nya banor. Vi får inte dra oss för att se till hela konsumtionsattityden. Vi kan inte fortsätta att konsumera och gå på. Resurserna täcker inte till. Jorden blir en utarmad planet.

Vi är tvungna att inse att kappsäcken måste packas lättare. Vi måste bort från slöseriets biotopyranni. Det får inte var fel att skrapa faten. Den eviga tillväxten måste tåla att ifrågasättas.

Kanske får vi bli omvärldsanalytiker lite till mans. Den enskilde borde kunna koras till biotopbevarare när mönstret för uthållig livsföring uppfyllts. Minskat bilåkande och resande, mindre energianvändning, lägre förpackningsförbrukning, lägre nivå av onödig konsumtion.

Då bidrar vi gemensamt på olika plan till planetens existens. Då först har vi insett att etanolmantrat inte räcker.

Men innan dess kanske vi måste erkänna att det inte bara är den amerikanska livsstilen som tills vidare inte verkar vara förhandlingsbar.

Tankesmed

LARS-GUNNAR NORBERG